

Perstekst Lappersfront 15 oktober 2008

Deze tekst werd opgemaakt door enkele van de ex-bezitters van het Lappersfort en goedgekeurd door alle te bereiken voormalige bezitters.

Gisteren was de 14de oktober, dat betekent dat het al 6 jaar geleden is dat wij manu militari uit het bos verwijderd zijn en 7 jaar geleden dat wij aan onze actie begonnen. Onze geweldloze maar toch strijdlustige campagne heeft deels zijn vruchten afgeworpen. Minister Stevaert besliste tijdens de bezetting dat geplande busstelplaats niet in het bos hoefde te komen en de stad besloot dat de KMO-zone groen zou blijven. De burgemeester stelde net na de ontruiming dat het dossier van de Vaartdijkstraat te verrot was om te verwezenlijken. Maar dat was allemaal 6 jaar geleden en ondertussen is er veel veranderd,

Na de ontruiming ging de strijd door, al was het een minder intensieve campagne, maar het enige waarin dit resulteerde was dat de gemeenschap via minister Peeters geld ging betalen aan Fabricom voor het huren van het stuk bos dat altijd al als parkgebied was ingekleurd. Later ging men het bos ook kopen, met uitzondering weliswaar van het bedreigde 'industriegebied'.

Het stadsbestuur wachtte enkele jaren tot het dossier van de Vaartdijkstraat wat bekoeld zou zijn en wilde dan als in een dief in de nacht de bomen voor de verbreding van de baan kappen. Gelukkig bleef het protest niet uit.

Ook de bouwvergunning van Fabricom werd goedgekeurd, zelf hebben zij geen plannen om te bouwen, maar stellen ze het gebied te koop. Dit betekent dat er een ontsluiting werd gecreëerd en een bouwvergunning werd toegekend terwijl er nog steeds geen koper is komen opdagen

De eerste bezetting van het Lappersfort ligt nu al enkele jaren achter ons. Vele mensen van het Lappersfront hebben ondertussen kinderen of een betaalde baan. Wij denken met enige trots terug aan de bezetting en de beweging die we hiermee op de been brachten. Wij geloven dat we toen een deel van onze plicht als burger hebben volbracht. Het enige waar we spijt van hebben is dat we het gebied waarvoor er een BPA bestond niet konden vrijwaren en dat we de verbreding van de Vaartdijkstraat voor het zware verkeer niet konden tegenhouden. We zijn geschrokken van de koppigheid van lokale politici om zelfs niet een klein stukje bos te beschermen tegen de industrie. Ook zijn we geschrokken dat er dergelijke macht ontplooid werd om ons te intimideren en uit het bos te halen.

Nog steeds worden wij, jonge families en alleenstaanden geïntimideerd door Fabricom. Zes jaar na de feiten dreigen zij met het verhalen van de ontruimingskosten. Eerst verklaarden ze dat we niets te vrezen hadden zolang wij hun eigendom niet meer betraden. Nu hun gebied door anderen is bezet komen zij terug aandraven met de bewuste som van 50 000 euro.

Wij willen graag duidelijkheid: als Fabricom de ontruimingskosten zonder meer op ons wil verhalen, is het belangrijk dat ze dat ook laat weten. Maar wij weigeren overgeleverd te worden aan de willekeur van deze multinational.

Dat het bedreigde gebied opnieuw bezet is kunnen wij niet anders dan toejuichen. Het bewijst dat wij niet de enigen in onze soort zijn die een stukje van ons leven willen geven voor de natuur, dat er waarschijnlijk altijd mensen zullen zijn die zich zullen verzetten, die beseffen dat we niet alles kunnen opofferen op de slachtbank van onze economie. De berichten over de ecologische crisis waarin onze aarde verkeert, zijn de laatste jaren alleen maar in aantal toegenomen en we zijn blij dat sommigen (in tegenstelling tot het stadsbestuur of de regering) hier niet doof voor blijven. Zelfs al komt het industriegebied er nu wel zeker, het blijft minstens even belangrijk om zich te verzetten tegen de vanzelfsprekendheid waarmee hier een bos gekapt wordt terwijl er in Vlaanderen 10.000 ha bos zou moeten bijkomen.

Ondanks deze feiten geloven wij niet dat Fabricom haar plannen zal opgeven, noch dat de stad inspanningen zal doen om de belangrijke bufferzone in het bos alsnog te vrijwaren. Koppigheid en geldgewin zullen hier zegevieren boven het belang van ons stadsbos, alle pogingen van het Groene Gordel Front om tot een diplomatieke oplossing te komen ten spijt.

MAAR, wij hopen dat de nieuwe bezetters een duidelijk signaal kunnen geven aan het stadsbestuur, aan eigenaar Fabricom en aan de rest van de wereld, dat bossen niet gekapt kunnen worden zonder verzet en zonder extra kosten voor de opdrachtgever. Wij hopen dat de inzet van de jonge huidige bezetters niet beloond wordt met het politiegeweld waaraan wij werden blootgesteld. Wij wensen hen veel succes met de actie, veel inspiratie en een zacht najaar.

Gegroet: het Lappersfront

Bezetters van het bos tussen 11 augustus 2001 en 14 oktober 2002